

Camps dispara contra tothom abans de desplomar-se

ROSA PAZ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 20.05.10

La tossuda realitat és la pedra contra la qual ensopeguen una vegada i una altra gairebé tots els polítics que són acusats de corrupció. La tendència habitual dels imputats és negar-ho tot fins que la veritat dels fets s'acaba imposant. Una actitud que no els serveix ni per guanyar temps, perquè com més temps passa més es debilita la seva posició. És el que li està passant ara al president de la Comunitat Valenciana, Francisco Camps, que fa i desfà , cada vegada més sol i més decidit a negar les evidències que ratifiquen instàncies cada vegada més elevades.

Però Camps no s'acovardeix. Com en un *western*, greument ferit, sembla disposat a disparar contra tot i contra tothom abans de desplomar-se. Així, la seva resposta a la decisió del Tribunal Suprem d'ordenar al jutge José Flors que reobri el cas dels vestits que li hauria regalat Álvaro Pérez, el Bigotes, el soci de Francisco Correa en la *trama Gürtel*, ha estat incloure la teoria d'una suposada conspiració en què els jutges i el Govern es dedicarien a fabricar proves falses en contra seva. Ho va dir dimecres, però dissabte es va vantar que «de la cacera ja n'han caigut dos, Bermejo i Garzón» i, com si estigués en un repte, va recomanar que es «palpin la roba» els que ell creu que l'estan sotmetent a una persecució.

L'estratègia de Camps denota falta de respecte a l'Estat de dret i suposa una fugida cap endavant que no li servirà per eludir el banc dels acusats,

si així ho decideix el jutge Flors. Però a més perjudica seriosament la salut democràtica del seu partit. No perquè el PP corri el risc de perdre les eleccions a la Comunitat Valenciana –cosa que actualment sembla més que improbable sigui quin sigui el candidat que s’hi presenti–, sinó perquè desgasta la seva credibilitat ja minvada pel *cas Matas* i, més encara, per la investigació de la *trama Gürtel*, tant a la Comunitat Valenciana com a Madrid, on estan apareixent indicis d’enriquiment il·lícit de diversos dels seus dirigents però també de finançament il·legal d’actes del partit, sobre el qual el PP haurà de retre comptes davant la justícia i també davant la societat.

Així que en la direcció del PP es comença a estendre la idea que el millor seria que Camps ho deixés córrer, tot i que sembla que ningú està disposat a dir-l’hi. Evidentment no Mariano Rajoy, que calla i segueix la mateixa estratègia utilitzada amb l’extresorer Jesús Bárcenas: deixar que la situació es podreixi i que sigui el mateix afectat qui prengui la decisió. Seria millor, no obstant, que Rajoy, d’acord amb el codi ètic del qual voluntàriament es va dotar el PP, suggerís a Camps la sortida més adequada des del punt de vista de la netedat democràtica. Per respecte als seus votants. Per respecte a tots els ciutadans.